HSV 15-1 laat zich afstormen

Het was guur. Dreigend. Midden in de polder. De zomer is duidelijk voorbij, de competitie komt al in een beslissende fase. In het tochtige complex van SVA is het in dit jaargetij niet goed toeven. Een nog net recht opstaande vervallen tribune langs het veld aan de rand van het complex biedt wel beschutting voor de meegereisde supporters, maar daarmee is het warme gevoel waar naar verlangd werd die zaterdagmiddag, nog niet gegarandeerd. In dat soort omstandigheden is het spel van de HSV-strijders op het veld dat voor een warm intern vlammetje kan en moet zorgen. Met die verwachting werd ook een uur lang (het legioen was ruim voor aanvang aanwezig) verlangend uitgekeken. In het begin van de wedstrijd, iets later dan gepland, werd al gauw duidelijk dat het moeilijk zou worden om dat hartverwarmend spel (door HSV wel te verstaan) te realiseren. SVA zat vanaf het begin fel en gedreven op de bal en, met de wind mee, bliezen ze HSV terug op eigen helft, wat na 5 minuten al resulteerde in de 1-0. Het koude wintergevoel sloeg definitief toe, zo leek het. Het was niet zo dat HSV 15-1 kwalitatief achter bleef bij SVA die eerste helft, maar met wind tegen en een veel feller SVA kreeg niemand van de meegereisde supporters en journalisten het idee dat het tij voor HSV zou gaan keren.

Bij het tweede tegendoelpunt klonk over de ruisende wind zelfs al het gefluister: " we moeten in de tweede helft maar hopen dat de wind mee voor ons voor extra stootkracht gaat zorgen." Een hoop die mede gevoed werd door het gevoel dat zeker het tweede doelpunt een onnodig wegevertje was en, zoals eerder gezegd, er helemaal niet zo slecht gevoetbald werd.

Nadat iedereen na een fikse wandeltocht (de kantine lag ongeveer aan de andere kant van de polder) wat koffie en/of thee had getankt, en de laatste slok warme drank nog net niet helemaal gearriveerd was op de plaats van bestemming, viel het derde tegendoelpunt en daarmee de vurige hoop om minimaal een puntje mee te nemen uit Assendelft. HSV speelde daarna onzorgvuldiger, leverde drie keer de bal in door een verkeerde inworp, vergat met een lob te scoren toen de keeper ongeveer op de middenstip liep en HSV in balbezit was….kortom zo iets heet : "het zit er niet in vandaag". Halverwege de tweede helft, waarschijnlijk geïnspireerd door de intocht van Sinterklaas, die op dat moment elders in het land plaatsvond, werd een voor SVA prachtig cadeau weggeven in de vorm van een vrije baan naar een onnodig weggeef-doelpunt: 4-0.

HSV liet weliswaar daarna nog zien dat het ook zonder Mats tot scoren in staat is, na een mooie rush en voorzet van Raúl, die vakkundig en koelbloedig afgemaakt werd door Nick, maar het was duidelijk dat HSV in een beslissende fase van de competitie, in ieder geval die zaterdag, de kwaliteit ontbeerde om mee te blijven doen in de top van de competitie. De kwaliteiten zijn er overigens zeker wel, maar om mee te blijven doen, is er meer nodig, namelijk goed positiespel (zoals we dat deze competitie een paar keer gezien hebben) en extra power en jaagvermogen als het er echt op aan komt. Voor de trainersstaf een schone uitdaging om met het eindelijk blessurevrije elftal aan de slag te gaan om de echte vorm en power weer terug te krijgen. De supporters verlangen en verwachten in deze koude dagen weer hartverwarmend voetbal en daarvoor stoken we de technische staf graag nog wat op.

EN: na 5 december geen cadeaus meer weggeven!!